ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ JEAN MISCHO

της 18ης Ιανουαρίου 2001 [1]

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις των οδηγιών 96/24/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών [2], και 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την κυκλοφορία των πρώτων υλών ζωοτροφών, για την τροποποίηση των οδηγιών 70/524/ΕΟΚ, 74/63/ΕΟΚ, 82/471/ΕΟΚ και 93/74/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 77/101/ΕΟΚ [3], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και τις εν λόγω οδηγίες.

2. Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, οι οδηγίες δεσμεύουν τα κράτη μέλη όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αφήνουν όμως την επιλογή του τύπου και των μέσων για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών. Η Επιτροπή προσθέτει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη ή από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας και επισημαίνει ότι η τήρηση των προβλεπομένων στις οδηγίες προθεσμιών περιλαμβάνονται στις υποχρεώσεις αυτές.

3. Εν προκειμένω, τα άρθρα 2 της οδηγίας 96/24 και 17 της οδηγίας 96/25 προβλέπουν ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς τις εν λόγω οδηγίες το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου 1998 και πληροφορούν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

4. Η Ελληνική Δημοκρατία συμφωνεί με την ανάλυση αυτή και δέχεται, εξάλλου, στο υπόμνημά της αντικρούσεως, ότι τα απαιτούμενα μέτρα δεν είχαν ληφθεί ούτε εντός της τασσομένης με τις οδηγίες 96/24 και 96/25 προθεσμίας, ούτε μεταγενέστερα.

5. Εντούτοις, η Ελληνική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας θα ολοκληρώσουν οσονούπω την κατάρτιση των μέτρων που είναι αναγκαία για τη μεταφορά των εν λόγω οδηγιών στην εσωτερική έννομη τάξη.

6. Επιβάλλεται πάντως η διαπίστωση ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται κατά την πάροδο της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας [4]. Όπως όμως είδαμε, δεν

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 125, σ. 33.

3 — ΕΕ L 125, σ. 35.

4 — Απόφαση της 18ης Μαρτίου 1999, C-166/97, Επιτροπή κατά Γαλλίας (Συλλογή 1999, σ. I-1719).

αμφισβητείται ότι κατά τη χρονική αυτή στιγμή, η καθής δεν είχε ακόμα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες 96/24 και 96/25.

7. Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι πρέπει να γίνει δεκτή η προσφυγή της Επιτροπής και να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Πρόταση

8. Για τους προεκτεθέντες λόγους, προτείνω στο Δικαστήριο να κρίνει ότι:

— η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις των οδηγιών 96/24/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την τροποποίηση της οδηγίας 79/373/ΕΟΚ περί εμπορίας των συνθέτων ζωοτροφών, και 96/25/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την κυκλοφορία των πρώτων υλών ζωοτροφών, για την τροποποίηση των οδηγιών 70/524/ΕΟΚ, 74/63/ΕΟΚ, 82/471/ΕΟΚ και 93/74/ΕΟΚ και για την κατάργηση της οδηγίας 77/101/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη και τις εν λόγω οδηγίες·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.